מסורת הש"ס · תורה אור

עד שיצא מן הקדש לחול, מן הקדש לקדש כגון לקח קיני זבים, וקיני זבות, וקיני יולדות, ושקל שקלו, והביא חטאתו ואשמו מן ההקדש כיון שהוציא מעל דברי ר' שמעון, רבי יהודה אומר עד שיזרוק הדם: מנין? ת"ל תמעול מעל מכל מקום: אמר מר נפש: אחד היחיד ואחד הנשיא ואחד המשיח במשמע. שיכול מאי, פשיטא "נפש" כתיב! מהו דתימא אמר רחמנא ואשר יתן ממנו על זר והאי לאו זר הוא דהא אימשח בגוויה, קמ"ל. ב)אקשה רחמנא לסוטה ולעבודת כוכבים ולתרומה לסוטה דאף על גב דלא פגם גבי הקדש נמי נתנה טבעת בידה מעלה, כי אקשה רחמנא לעבודת כוכבים דעד דאית בה שינוי, גבי הקדש נמי עד דביקע בקרדום, ג)(ויפגם ופגום) אקשה רחמנא לתרומה מה תרומה כי יאכל *)פרט למזיק גבי הקדש נמי כל דבר אכילה כי מזיק ליה פטור: כיצד נתנה קטלא, כו': אמר ליה רב כהנא לרב זביד ודהבא לאו בר איפגומי הוא והא דהבא דכלתיה דנן להיכא אזל? אמר ליה דלמא ד] (דהבא) דרמיין כלתיך הוא ועוד נהי דלא איכא נהנה ופגם לאלתר, לעולם מי לא איכא פגימה: הנהנה מן החטאת, וכו': מבדי אי בבהמה תמימה היינו כוס של זהב! א"ר פפא בבעלת מום עסקינן:

מתני'

ויקרא ה · שמות ל · ויקרא כב

*)ב"ק ד) ב"מ נט: יומא ס: סא. [פסחים לב:]

עד שיצא מן ההקדש לחול · לפי שכשאוכל את התרומה הוא מוציאה לחולין מנין המוציא מקדש לקדש כגון שלקח ממעות הקדש וקנה מהן קיני זבין וקיני יולדות או ששקל מהן שקלו שהוא חייב לשקול לתרומת הלשכה או שהביא חטאתו ואשמו מן הקדש דהיינו מקדש לקדש, וכיון שהביאה לעזרה מעל דברי ר"ש דקסבר דמאן דמיחייב חטאת או אשם לעולם הוא חייב באחריותו עד שיביאנו לעזרה וכיון שהביאו נפטר מאחריותו אף האי נמי דמוליה מקדש לקדש כיון שהביאו לעזרה ה) ויצא ידי חובתו וידי אחריותו ומעל: **ורבי יהודה סבר לעולם הוא חייב באחריותו עד שיזרוק הדם** · אף הכא נמי כיון שנזרק הדם ויצא ידי ו)אחריות חובתו מעל דכיון דיצא בו ידי חובתו כמו שהוציאו לחולין דמי ומנין דמעל - לר"ש כדאית ליה ולר' יהודה כדאית ליה: ת"ל תמעול מעל ריבה: **שיכול מאי** · כלומר מה הוה ס"ד למעט נשיא או משוח ממעילה פשיטא דכולן חייבין דנפש כתיב ונפש משמע בין יחיד בין נשיא ומשוח: **מהו דתימא אמר רחמנא גבי שמן המשחה ואשר יתן ממנו על זר והאי משום דלאו זר הוא דהא אימשח בגווים** · קמ"ל דלא הוי בכלל מעילה קמ"ל ז)דנפש דמשיח נמי האי בכלל מעילה: **אקשיה רחמנא** · כלומר אמרינן לעיל דאקשיה רחמנא למעילה לסוטה ולעבודת כוכבים כדאמרינן לעיל והיכי ח)(דמי) אקשיה לסוטה? דכי היכי דסוטה אע"ג דלא פגמה מעל דסוטה פגומה ועומדת היא דאינה טובת אלא בבעולה כדכתיב מבלעדי אישך ואמרינן (סוטה דף כד:) שקדמה בעילת הבעל לבועל והיינו בעולה ואפ"ה כתיב ומעלה בו מעל: **אף הקדש נמי אם נתנה טבעת בידה** · אע"ג דלא פגמתו מעלה: **אקשיה רחמנא לעבודת כוכבים דעד דאית ביה שינוי** · שמשנה עצמו משכינה לעבודת כוכבים בי הקדש נמי עד דביקע בקרדום עלי חולין השינה ממלאכת קדש למלאכת חול לא מעל עד דביקע דפגמה: **אקשיה רחמנא לתרומה** · כדאמרינן לעיל יליף חטא-חטא מתרומה להכי מה תרומה פרט למזיק שאם שפך אוכלין או משקין של תרומה ולא נהנה מהן שאינו חייב אף בי הקדש נמי כל מידי דבר אכילה כי מזיק ליה ששפכו ולא נהנה ממנו פטור ממעילה ואמר לן רבי דהוא הדין נמי אף במידי דלאו בר אכילה הוא כי מזיק ליה פטור דאין חיוב מעילה עד שיהנה אלא משום דכתיב בתרומה כי יאכל דבתרומה ליכא אלא חיוב אכילה אמר נמי גבי הקדש כל דבר אכילה: **ודהבא לאו בר איפגומי הוא** · דקתני מתני' כיון שנהנה מעל ולא קתני ביה עד שיפגום אלמא דלאו בר ט) פגימה הוא וא"כ דלא תיפגם: **דהבא דכלתיה דנון לשיכא אזל** · טון אדם עשיר היה ונתן זהב הרבה ותכשיטין לכלתו וכשנתן לה י) שקלו ולאחר זמן שקלו ונמצא חסר ממשקלו אלמא זהב נמי עשוי ליפגם: **אמר ליה** · רב זביד מהא ליכא למשמע מינה דדלמא יא)(והוא) לחסר להיכא דרמיין כלתיך כלומר לפי שלא היו משמרות אותו זהב אלא משליכות אותו בכל מקום שמוצאות אותו כדרך ששוות כלתיך שאין משמרות תכשיטיהן כראוי בשביל כך חסר אבל זהב המשתמר יפה אינו נחסר: **ועוד** · אם ת"ל דמתחסר הוא אפ"ה כיון שנהנה מעל דנהי דלא איכא נהנה ופגם לאלתר שאינו פוגם מיד בשעה שנהנה ממנו, לעולם מי ליה ביה פגימה, דמי קאמינא דלית ביה פגימה לעולם, לאלתר קאמינא דלית ביה פגימה אבל לאחר זמן הולך ומתחסר, וכיון דלאלתר לית ביה פגימה הלכך כיון שנהנה מעל: **מבדי בחטאת בבהמה תמימה מיירי** · מתניתין היינו כוס של זהב דכי היכי דכוס של זהב לא קאי לאיפגומי ומשום הכי לא אזיל ביה בתר פגימה אלא כיון שנהנה בו בפרוטה מעל אף חטאת התמימה דקיימא להקרבה לאו בת פגימה היא כיון שנהנה ממנה למעול בה ואמאי קאמר עד שיפגום מאי פגם מאי למעבד בה דאפילו רכיב עלה עד דהכחשה האי לא הוי יב) שם פגם דלא פגמה למזבח דבהמה בין שמינה בין כחושה חזיא לכפרה ולית בה תורת פגימה: **אמר רב פפא מכניסין בחטאת בבעלת מום עסקינן** · דקיימא לפדייה וכיון דפגמה שהכחישה יג) ופיחת מדמיה ודבר שיש בו פגם הוא הלכך לא מעל עד שיפגום בשוה פרוטה, וסיפא דקתני "כשהיא מתה כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל" מיירי בין בתמימה בין בבעלת מום דכיון דמתה לאו בת פדיון היא דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים (פסחים דף כט.) הלכך לא תני בה עד שיפגום:

אקשיה רחמנא לתרומה דכתיב כי יאכל פרט למזיק · פירוש יד) פוגם דלא נהנה דאי לא [היקשא] דתרומה הוה מחייבינן כדקאמר בתחלת הברייתא טו) דקאמר יכול פגם ולא נהנה וכו' משום דילפינן ליה מעבודת כוכבים כדפירשנו לעיל אין להקשות מאי שנא דהקישא דסוטה נקטיה לחובה והיקשא דתרומה טז)לפטור דהא כדאית' והא כדאיתא הקישא דסוטה אתיא לחייב נהנה בלא פגם בדבר שאין בו פגם "ולי הקישא דסוטה הוה פטרינן כל נהנה יז) ואילמלא הקישא דתרומה הוה מחייב פגם בלא נהנה מעבודת כוכבים כדפ"ל וא"ת מדוע לא הזכיר גם פטור דנהנה בלא פגם גבי תרומה דהא נמי [א]מתרומה יח) כדאיתא לעיל יכול נהנה ולא פגם כדפ"ל וי"ל משום דלא יט) פסקיה ליה דהא איכא נהנה בלא פגם דחייב כגון בדבר שאין בו פגם דילפינן ליה מסוטה אלא אי קשיא הא קשיא גבי עבודת כוכבים דנקט הקישא לפטור עד כ) דנקט לפטור היה לו להזכיר לענין חיוב דהא מעבודת כוכבי' נפקא לן חיוב מעילה בהוצאה מרשות הקדש לרשות הדיוט כגון מכירה ומתנה ושאלה גם בלא הנאה דהא לא שמעינן כא) לא מסוטה ולא מתרומה דבתרויהו איכא הנאה וי"ל דהכי נמי קאמר אקשיה לעבודת כוכבים ועד דאיכא שינוי כלומר [ב]מעבודת כוכבים כב) דבשינוי רשות מחייב בלא שום הנאה ואגב אורחא אשמועינן דאינו קרוי שינוי בהוצאה מרשות הקדש לחול עד שיכנס לרשות הדיוט ויזכה בו ההדיוט על ידי בקוע וכדפירשנו לעיל [ג]ואשמועינן רבותא אליבא[ד]דרב הונא: **אקשיה** רחמנא לתרומה · כי יאכל פרט למזיק אף הקדש מידי דבר אכילה כי מזיק ליה פטור תימה כג) משמע דוקא דמידי [ה]אכילה הוי מזיק פטור וקשיא דבפ"ק דב"ק (דף ס:) במשנה תנן נכסים שאין בהן מעילה הא יש בהן מעילה דהיינו כד) [ו]קדשים או קדשי קדשים פטור וקאי אארבעה אבות נזיקין דרישא כה) דקתני בהו המבעה דהיינו אדם המזיק ואפילו למ"ד מבעה זה השן כו) דלא פליגי בזה ופי' ה"ר ר"י דהכא דנקט דכי יאכל [ז]לדעתו לאשמועינן דכי נמי אכיל דרך היזק כגון אכילה גסה כז) פטור ויש להוסיף כגון שמן של תרומה דפטור כדאיתא פרק כילד מברכין כח) [ברכות דף לה: ועי' תוס' ב"מ נה: ד"ה פרט וכו']: **ודהבא** לאו בר איפגומי הוא · בתמיה כט) אמתני' דכוס של זהב דקרי ליה דבר שאין בו פגם: **דהבא** דכלתיה דנן היכן אזל · מסקנא דקושיא הוא כלומר אי דבר שאין בו פגם הוא דהבא דכלתיה דנן פירוש זהב כלתו של אותו עשיר הנקרא נון היכן אזל ומהדר ליה דלמא האי דהבא היכי דרמיין כלתיך כלומר שמא עשתה מזהבה כמה מעשה כלות שלך דהיו משליכות ל) אותו בחלונות או במקום אחר שאינו נשמר והיה פוגם הרבה · דרמיין משליכות: **מבדי** אי בבהמה תמימה היינו כוס של זהב · פירוש כיון שהיו תמימים דבר שאין בו פגם הוא דאפילו כחשה אין נפסד בכך כלום שהרי מקריבים אותה ויוצא בה דלא שייך פגם אלא בדבר העומד לדמיו שאם בא למוכרו דמיו נפחתים אבל בדבר העומד ליקרב ואינו נפסד בכך ליקרב אין זה דבר שיש בו פגם ומשני בבעלת מום דהשתא עומדת לימכר לא) דדמיה פוחתים:

הכי

רבינו גרשום

דתרומה פתם ונהנה שאוכל התרומה היינו פתם ונהנה: ומי שפגם נהנה' הוא עצמו שפתם התרומה הוא עצמו נהנה מסנה ובדבר שפתם בו נהנה ולא בדבר אחר ופגימתו (הנאתו) באותו שעה אחת ובתלוש מקרקע דתרומה לא נהנה אלא בתלוש דכתיב ראשית דגנך: ובשליח שעשה שליחותו' דתרם מדעתו של בעה"ב דהויא תרומתו תרומה: אף חטא האמור במעילה פתם ונהנה · מעל לאפוקי קרע שיראין פגם ולא נהנה או לבש נהנה ולא פגם: ומי שפגם נהנה · לאפוקי היכא דהדר קרע ופ"מ חצי שיעור פרוטה ואידך לבש ונהנה בחצי שיעור דלא מעלו: ובדבר שפתם בו נהנה לאפוקי אי פגם חצי שיעור [בדבר זה] ונהנה חצי שיעור [בדבר אחר]: ופגימתו והנאתו כאחת · לאפוקי אי פגם האידנא חצי שיעור ונהנה למחר חצי שיעור: ובשליח שעשה שליחותו כלומר שעשה לדעת ב) עצמו מעל פרט לשליח שעשה שליחותו לדעתו של בעל הבית שמעל בעל הבית ולא שליח: אין לי אלא אוכל · דיליף מתרומה בתרומה לא אשכחן אלא אוכל דכתי' ואיש כי יאכל קדש וגו': נהנה מנין דאיתיה במעילה בדבר שאין בו פגם: אכילתו ואכילת חבירו אם אכל הוא חצי שיעור וחבירו חצי שיעור או נהנה הוא חצי שיעור ונהנה חברו בלא פגם חצי שיעור: או הנאתו ואכילת חבירו · כגון הוא סך חצי שיעור וחבירו אכל חצי שיעור או לספרש הכא לא מיירי בשאר פתם אלא באוכל: ואפילו לזמן מרובה · כגון אכל זה חצי שיעור שחרית וחבירו לערב מנין שמצטרפין תלמוד לומר כי תמעל מעל ריבה: אי מה האמור בתרומה לא צריך שתי אכילות כאחת · אלא אכילה שלימה (בעי) בכזית בעי' בתרומה דכתיב ואיש כי יאכל קדש בשגגה ובתרומה קא מיירי אף במעילה לא צריך שתי אכילות: מנין אכל היום · חצי אכילה חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור ואפי' לזמן מרובה)ובין הדהוא דלעיל (דהחיא) [דהכא] משמע בין לשני ימים או לאחר ג' ימים והדהוא דלעיל לא משמע אלא עד לערב משום לא תנא לעיל אכל היום ד)ואכל למחר *): עד שיוציא מן הקדש לחול · לפי שכשאוכלו התרומה מוציאו לחול מנין המוציא מן קדש לקדש כגון דלקח מן ההקדש קיני זבין וקיני יולדות או שקל שקלו שחייב ליתן באחד באדר מן הקדש או הביא חטאתו ואשמו מן הקדש: ואית דאמר ושקל שיקלו · מן החולין וכיון

*)צ"ע שייך לעמוד הקודם

עין משפט נר מצוה

יא א מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה יא יב:

יב ב מיי' פ"ו מהלכות שגגות הלכה י:

יג ג מיי' פ"א מהלכות כלי המקדש הלכה י:

יד ד מיי' פ"י מהלכות תרומות הלכה ח: ועי' נ"ק

טו ה מיי' פ"ח מהלכות נזקי ממון הלכה א:

טז ו מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה א:

◆

שיטה מקובצת

דלעיל לזמן מרובה היינו אכילתו בשחרית ואכילת חבירו בערב והכל ביום אחד והכא קאמר למחר · מהר"ם: א] ואשמו ופסוק תיבות מן ההקדש נמחק: ב] אקשיה רחמנא את ו' נמחק: ג] תיבות ויפגם ופגום נמחק: ד] דלמא האי לחיכא [דרמיין] תיבת דהבא נמחק: ה]לעזרה ויצא ידי חובתו וידי אחריותו מעל: ו] אחריותו חובתו מעל: ז] קמ"ל נפש דמשיח את ד' נמחק: ח] והיכי אקשיה תיבת דמי נמחק: ט] בר איפגומי הוא וא"כ: י]לא שקל ולאחר זמן שקל: יא] ודלמא האי דחסר תיבת דאי נמחק: יב] הוי פגם דלא תיבת שם נמחק: יג] שהכחישה ניפחתת מדמיה את ו' נמחק: יד] פירוש למעוטי פוגם: טו] תיבת דקאמר נמחק: טז] דתרומה לפטורא דהוא: יז] נהנה ולא פגם מתרומה כדפי' לעיל והיקשא דתרומה אתיא לפטור פגם ולא נהנה דאילמלא: יח] מתרומה נפקא כדאי': יט] דלא פסיקא ליה: כ] עד דבקע היה תיבת דנקט נמחק ותיבת לפטור לי"ש: כא] שמעינן ליה לא: כב] כוכבים ילפינן דבשינוי: כג] תימה דמשמע הכא דדוקא דמידי: כד]דהיינו קדשי בדק הבית או: כה] דרישא לומר שבאותן נכסים פטורים המזיק וקתני בהו: כו] השן כ"ע לא אשכחן דפליגי בזה ופי' הק' ר' נתנאל דנקט מידי אכילה לרבותא לאשמעינן: כז] אכילה גסה ושתיה שמן של תרומה: כח] מברכין' ועוד נראה למהר"ם דמידי דבר אכילה נפקא לן דמזיק פטור מתרומה ומידי דלאו בר אכילה נפקא לן מזיק פטור מעבודת כוכבי' מדבעינן שינוי רשות הא פגם והזיק בלא שינוי רשות פטור שהרי א"א לשינוי רשות בפגם והזיק גבי הקדש וא"ת הא מדקאמר בברייתא יכול פגם ולא נהנה ומייתי גז"ש דחטא חטא לפטור פגם ולא נהנה משמע דאי לאו מתרומה הויתי מחייב פגם דהיינו מזיק בלא נהנה ובלא שינוי רשות ומעבודת כוכבים הוא דבעי למילף וליכא למימר דלעיל קאי אמידי דבר אכילה דומיא דתרומה אבל דלאו בר אכילה דומיא דעבודת כוכבים פשיטא בלא נ"ש דתרומה לפוטרה מעבודת כוכבים מדבעינן שינוי רשות הא ליתא ע"כ דהא בעבודת כוכבים מחייב פגם בלא נהנה (מעבודת כוכבים) ואי בפגם בר אכילה דוקא קאי מהיכי תיתי למילף חיובא בפגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות במידי דבר אכילה מעבודת כוכבים כיון דמידי דלאו בר אכילה דהוה דומיא לא הוה מחייב פגם ולא נהנה אלא ודאי גם במידי דלאו בר אכילה בעי לחובי פגם ולא נהנה ובלא שינוי רשות מחיקשא דעבודת כוכבים ואע"ג דגבי עבודת כוכבים איכא שינוי רשות מ"מ סד"א כיון דאיפגם קפיד קרא הייתי מחייב בין איכא שינוי רשות בין ליכא שינוי רשות וכדפ"ל והק"ל למאי דפרי' דמזיק במידי דבר אכילה דמפטר מעבודת כוכבים הוא דיליף וי"ל דהדאי לחובא גלי בתר דגלי קרא דמידי דבר אכילה היינו בתרומה דמזיק פטור או גלי לן למדרש ילפותא מעבודת כוכבים דוקא ממש דומיא דעבודת כוכבים מחייב בהוציא מרשות הקדש לרשות דהדיוט ולא נאמר עוד סברא זו דאפגמה קפיד קרא דוקא אבל ודאי אי לאו דגלי בתרומה דמזיק פטור גמי מידי דבר אכילה או היה לנו פתחון פה לומר אותה סברא דאפגמה דוקא קפיד ולכך קאמר שפיר בברייתא יכול פגם ולא נהנה יהא חייב מילפותא מעבודת כוכבים קודם שיביא גז"ש דתרומה כך נראה למהר"ם ז"ל: כט] בתמיה ואמתניתין דכוס של זהב קאי: ל] משליכות אבל על ידי תשמיש אינו מתחסר לעולם וי"מ דהבא דכלתיה דנן של נן כלה כדפ"ל לעולם איכא פגימה ואתניתין דקתני ליכא פגימה לאלתר: לא] עומדת למכר ודמיה פחות מחמת פגימה:

תוס' הר"פ

מנין המוציא מקדש לקדש: כגון קיני זבים וזבות פי' שלקח מעות של הקדש שעתה יצא מקדש לקדש: **כיון** שהביא מעל דברי רבי ר' יהודה אומר עד שיזרוק הדם' ונראה דבהכי פליגי דרבי סבר דכיון שהביא חטאתו ואשמו בעזרה יצא הבעל ידי חובתו ור' יהודה אומר עד שיזרקו הדם דאז יצא מכלל אחריות לאחר שנתכפרו הבעלים ובתוספתא שנויה בלשון אחר שר' יהודה עד שלא נתנה [לא] מעל ונראה לפי התוספתא דבהא פליגי דר' יהודה סבר דאין הנאה של בעה"ב אלא עד שיתכפר ולרבי כיון שהוציא מעל דקסבר כיון שהוציא נהנה בעה"ב אבל הבאה בעזרה אין מועיל כלום דאי כפרה בעי פשיטא דאינו מתכפר עד לאחר זריקה ואי בתר הנאה אזלינן מה הנאה יש לו בהבאה יותר משעה שהוציא ואין זו סברא למ"ד יצא מכלל אחריות כל זמן שלא נתכפר: **שיכול** מאי · פירוש אפילו לא הוה קרא פשיטא נפש כתיב כלומר אמאי בעי לומר דנפש משתמע אחד יחיד ואחד נשיא דהי מינייהו מפקת: **והאי** לאו זר הוא דהא אימשח בגויה קמ"ל · דנשיא דנקט אגב משיח נקטיה: **אקשיה** לסוטה לעבודת כוכבים ולתרומה מילתא באפיה נפשיה היא ונאסר לפרש עתה למה צריך לשלש היקשות הללו ומפרש והולך וצריכי כולהו דכל חד וחד מלמד דין חדש שלא היו למדין מחבירו: **אקשה** לסוטה בנתנה אע"פ שלא פגם אף הקדש נמי: **נתנה** קטלא כו' פי' דבדבר שאין בו פגם מעל בהנאה בלא פגם דומ"א דסוטה והא לא מצינו למילף מעבודת כוכבים ומתרומה מעבודת כוכבים דשאני עבודת כוכבים דאיכא שינוי מרשות לרשות כדפי' לעיל · לאפוקי נובר המשתמש ונהנה מן ההקדש כגון נתנה קטלא דליכא שינוי רשות ותהי נמי דאיכא שינוי רשות קצת מן ההנאה כדפ"ל מ"מ שינוי והוצאה מרשות הקדש מגוף ההקדש עצמו ליכא והלכך לא דמיא לעבודת כוכבים דגבי עבודת כוכבים שינה גופו העובדה מלהשתעבד לבורא שהוא חי וקיים יתברך שמו והלך ונשתעבד לעבודת כוכבים שאין בה תועלת הלכך יליף מסוטה דשם אין שינוי כי אם מהנאת עבירה ולא מגוף האשה שהרי אינה מנחת את בעלה כדפ"ל ומתרומה נמי לא מצי יליף הנאה דטבעת וקטלא דליכא פגם עם ההנאה (לאפוקי טבעת וקטלא דליכא פגם כלל) בהנחתו בצואר או באצבעו וכן בכוס של זהב בשתייתו ואע"ג דתרומה נמי הוי דבר שיש בו פגם מ"מ אי לאו מעילה דגבי סוטה לאו היינו יודעים מעילה דרך הנאה רק בתרומה והוה ילפינן בכל דבר דרך הנאה מעילה כי אם דוקא כי פגם עם הנאה אפילו בדבר שאין בו פגם דמהיכי תיתי לחלק וכה"צ פי' לעיל גבי יכול נהנה ולא פגם אבל השתא דכתיבא סוטה דאין בה פגם (וכ"ת) [וכתיבא] (תרומה נמי) [נמי תרומה] שיש בה פגם אז אמרינן אהני (נמי) תרומה ואהני (נמי) סוטה למילף מכל חד וחד בדדמי ליה דבר שאין בו פגם מסוטה ודבר שיש בו פגם מתרומה: **אקשיה** רחמנא לעבודת כוכבים דאיכא שינוי גבי הקדש נמי עד דאיכא שינוי: **דבקע** בקרדום' לכאורה משמע דהיינו ביקוע דמתני' דקתני לא מעל עד שיפגום וה"ק עד דבקע בקרדום ויפגום ולא חש לפרש ויפגום משום דתנן ליה מיהו לא נהירא דאין זה שינוי דומיא דעבודת כוכבים דהא בנזבר איירי לה כדפ"ל לכך נראה להשר מקוצי דקרדום שהזכיר מיירי בנזבר המשאיל קרדום של הקדש לחבירו דהיינו שינוי רשות וא"ת למה לי בקע מיד שמשך השואל זכה בה והוי שינוי רשות וי"ל דאתיא כרב דאמר גבי הדיוט בקע בו קנאו ולא מצי משאיל הדר ביה הלכך גם כי משך שואל לא

[א] מתרומה נפקא לן כדאיתא כו' נ"ק · [ב] מעבודת כוכבים נפקא דבשינוי כו' נ"ק · [ג] ואשמועינן נ"ק · [ד] דברי רב הונא לא מכר בדברי התוס' לעיל סד"ה ואומר רק כתבו דין זה בכתם כאילו אין שום חולק ע"ז ובאמת בב"מ בפרק השואל דף נט. איתא דר"ס ס"ל דבקע ביה קנאו וכם נחלק עליו ר"א וע"ש רש"ק · [ה] דבר אכילה נ"ק · [ו] דהיינו קדשי קדשים כו' נ"ק · [ז] לגרועה לאשמועינן נ"ק ·

א) מלה דל"ל כאחד ולא לאחר שנה אחת · ב) נ"ל כלומר שעשה לדעת בעה"ב הרם לבליה בעשה מדעת עלמו שמעל השליח ולא בעה"ב · ג) נ"ל הא מילתא איכא בין זמן מרובה דהכא לזמן מרובה דלעיל וכו' ·
ד) מלה מזה דלא גרס ואפילו מכאן ועד שלש שנים כמו שכתוב לפנינו וכן בתו"כ ליתא ·

גליון הש"ס רש"י ד"ה עד שיצא וכו' עד שיביאנו לעזרה · עיין חולין דף קלט ע"א ברש"י ד"ה דמיחסר:

תת נושא (הבוק הסוגיא)
ע' מי עד גם במוציא
מהקדש לקדש

נושא/מבוא
"סוטה, ע"ז, תרומה"
לזיל סוגיה יח.
מוזכר דמעילה
הוקש לנושאים אלו
במאפיינים של
באים לידי ביטוי
"גבי הקדש נמי"

נושא
בירור הא דמאמר
מהמשנה דנהנה הוי
זהב דאין בו פגם
לאור הזוהבים דנשים
שזהב זה הנן
נחסר

נושא
הסבר הא דקתני
דנהנה מן החטאת
לא מעל עד שיפגום

*סוגי"א
לשם דיון כי
לשמור על
נגד פקי' אפ.
בתוך הסוגי"א
מופיע הסבר
ל- "מן הקדש
להקדש"

**רש"י מסביר
דנה לאו
דוקא דאוכל
במידי דלאו
בר אכילה
כי מזיק ליה
פטור ממעילה